

Олександр Олександрович Мороз

Виконав:

Студент групи П – 141

Осипенко Максим

Вступ

Метою цієї презентації є дослідження політичної діяльності О.О. Мороза.

Актуальність теми полягає у виявленні позитивних та негативних рис політика й розумінні того, який політик потрібен сучасній Україні.

Біографічні відомості

**Мороз Олександр
Олександрович** (нар. 2
9 лютого 1944,
с. Буда, Таращанський
район, Київська
область) —
український політик та г
ромадський діяч, Голова
Верховної Ради
України у 1994–1998
та 2006–2007.

- У 1965 р. закінчив Українську сільськогосподарську академію, за фахом — інженер-механік.
- У 1983 р. — закінчив Вищу партійну школу при ЦК Компартії України, отримав диплом політолога.
- У 1966–1974 рр. — викладач, завідувач відділу механізації сільського господарства Таращанського технікуму механізації. У 1974–1975 рр. — старший інженер-технолог, старший виконроб мехзагону Таращанського райоб'єднання «Сільгосптехніка». У 1975–1976 рр. — старший інженер Київського обласного об'єднання «Сільгосптехніка».
- З 1976 року — завсектором, заступник завідувача сільськогосподарським відділом Київського обкому КПУ. У 1983–1989 рр. — секретар Київської облпрофради, перший секретар РК КПУ. З 1989 року — завідувач аграрним відділом обкому КПУ.

Політична діяльність

- У 1990 р. обраний народним депутатом України. Був одним із ініціаторів створення Соціалістичної партії України і очолив її. У березні 1994 р. знову обраний народним депутатом, у травні того ж року — головою Верховної Ради України. У червні 1994 р. балотувався на посаду президента України, у першому турі здобув 13.04 % (3-тє місце серед 7 претендентів). Зіграв одну з ключових ролей в ухваленні Конституції України (28 червня 1996 р.)
 - У 1998 потрапив до Верховної Ради за списком блоку СПУ і СелПУ, очолив фракцію «Лівий центр», до 2000 р. керував парламентським комітетом з питань аграрної політики та земельних відносин.
- У 2006 році обраний до парламенту за списком Соціалістичної партії, очолив фракцію. На виборах 2007 року Соціалістична партія не пододала 3-відсотковий бар'єр і Мороз не отримав депутатський мандат.

Психологічний портрет

У результаті проведення соціологічного опитування, виявилось, що рівень відомості Олександра Мороза як особистості становить 84%. Вимальовуючи психологічний портрет цього політичного діяча, студенти-психологи виокремили насамперед його впевненість (22%), цілеспрямованість (15%), вольові якості (13%), врівноваженість (10%), рішучість (9%) і принциповість (8%).

- Олександр Мороз має неабиякі амбіції. Він знає собі ціну, а інколи навіть її перевищує.
- «Дзеркало тижня» стверджує, що лідер СПУ ніколи не страждав комплексом неповноцінності: «Швидше навпаки. Досить довго в ньому жила віра у власну винятковість і особливу місію. Вичерпалася вона? Навряд чи це так, швидше за все, причаїлася, сховалася за образою, яку породило суспільне неувага» (« Дзеркало тижня », 8 березня 2002).

- Для політика характерні такі риси як пасивність на непринциповість. За його словами, політику він сприймає як своєрідний турнір: «У політиці є певний елемент гри. Я розумію її як гру, наприклад в шахи .»
- О. Мороз завжди шукає власну вигоду. Він пристосовується і використовує усе, щоб провести себе і свою партію на парламентських виборах. Саме тому на президентських виборах він пішов проти Ющенка, знаючи, що це безнадійна справа, саме тому після своєї поразки Мороз прийшов до Ющенка, коли найімовірнішою стала його перемога. У такий спосіб він створив собі умови, щоб за допомогою Ющенка увійти у владу.

- У серпні 2006 року, незважаючи на всі домовленості про створення у Верховній Раді «помаранчевої» коаліції, СПУ на чолі з Морозом пішла на союз з Партією регіонів і комуністами. Це дозволило Олександровичу повторно сісти в крісло спікера парламенту. Це поведінка налаштувало проти лідера СПУ соратників - Юрія Луценка, Йосипа Вінського, які заявили про зраду і покинули партію.

- Політик дуже часто змінює свої рішення в залежності від ситуації. У червні 2006 - СПУ, Наша Україна та Блок Юлії Тимошенко підписують угоду про створення демократичної коаліції. За цією угодою Мороз, який розраховував на пост спікера парламенту, повинен був поступитися його Петру Порошенку. Однак 6 липня 2006 Мороз несподівано виставляє свою кандидатуру на пост спікера і обирається на нього, отримавши голоси КПУ, Партії регіонів і частини депутатів від СПУ. Наша Україна і БЮТ звинувачують Мороза у зраді. Сам Мороз стверджує, що Наша Україна вела паралельні переговори з Партією регіонів, і однією з її цілей було політичне знищення СПУ.

- У 2006-му Олександр Мороз стає Особистістю року за версією Корреспондента. "6 липня 2006 року Україна змінила напрямок свого розвитку на 180 градусів. Ті, хто був при владі, втратили все. А їхні суперники отримали набагато більше, ніж сподівалися. Поштовхом до цього політичного землетрусу стало рішення Олександра Мороза", - пише журнал.

- Звичайно, політику притаманні такі риси, як активність, лідерські якості, доброта, правдивість, ораторські здібності, розум, відповідальність і патріотизм.
- Проте, Олександр Мороз, має й негативні риси характеру. Цьому політичному лідерові та його команді треба попрацювати над тим, щоб позбутися таких рис, як консервативність, неприциповість, нерішучість, емоційність і впертість, поступливість, самовпевненість, безкомпромісність і пасивність.

Висновок

- Отже, проаналізувавши психологічний портрет та політичну діяльність Олександра Олександровича Мороза, я дійшла висновку, що у сучасних умовах такий політик є неактуальним. Сьогодні Україна потребує від політика рішучості, компетентності, послідовності у діях, цілеспрямованості, врівноваженості та дипломатичності.